

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, declarat de avocatul Berladean Lilia în numele inculpatului

Curecheru Valeriu Grigore, născut la 06 iulie 1987, originar din s.Drăgănești, r-nul Sîngerei, domiciliat în s.Rădulenii Vechi, r-nul Florești.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 12.08.2013 – 30.03.2016;
2. Instanța de apel: 18.04.2016 – 22.06.2016;
3. Instanța de recurs: 22.08.2016 – 09.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 30 martie 2016, Curecheru Valeriu a fost declarat vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În baza art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Cobîlean Cristi privind încasarea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

S-a încasat de la Curecheru Valeriu în beneficiul lui:

- Cobîlean Cristi prejudiciul moral în mărime de 40000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 1500 lei;
- Cobîlean Dumitru prejudiciul moral în mărime de 10000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 1500 lei;
- Cecan Galina prejudiciul moral în mărime de 15000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 1500 lei.
- Cobîlean Cristina prejudiciul moral în mărime de 3000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 1500 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Curecheru Valeriu, la 23 aprilie 2012, ora 20.40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, conducînd automobilul de model „VAZ-21053”, cu n/î A 503 CT 199, F.Rusă și deplasîndu-se pe drumul local din s.Vădeni, r-nul Soroca și s.Rădulenii Vechi, r-nul Florești, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, ieșind pe contrasens, ciocnind automobilul de model „VAZ-21063”, cu n/î SR AJ 960,

condus de către Cobîlean Dumitru, care se deplasa în întâmpinare. În rezultat, Cobîlean Dumitru s-a ales cu vătămări calificate, conform raportului cu nr.60D din 21.05.2012, drept grave, iar pasagerii din automobilul condus de el: Cecan Galina, Cobîlean Cristina și Cobîlean Cristi, conform rapoartelor nr.61D, 62D și 63D din 21.05.2012, respectiv cu vătămări corporale grave, ușoare și fără apreciere.

Rezultatul testului alcooscopic din 23.04.2012, a arătat la Curecheru Valeriu 0,45 mg/l în aerul expirat, iar din informația Dispensarului republican de narcologie nr.01-12/634 din 27.04.2012, cantitatea de alcool etilic în proba biologică (sînge), prelevată la 23.04.2012, constituie 1,06 g/l, care conform pct.4 al Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, Curecheru Valeriu a ignorat cerințele statuate în pct.14 lit.a) și 45 alin.(1) lit.b), d) și alin.(2) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, precum și trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, încălcări care sînt în legătură directă cu comiterea accidentului rutier în cauză și consecințele survenite.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui V.Curecheru, în baza art.264 alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, invocînd că instanța i-a aplicat acestuia o pedeapsă prea blîndă; - nu a ținut cont de caracterul social periculos al faptei comise, de consecințele survenit în urma infracțiunii, care este din categoria celor grave, infracțiunea fiind săvîrșită în stare de ebrietate alcoolică, că părților vătămate D.Cobîlean și C.Cobîlean le-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ultimul fiind minor, că nu și-a recunoscut vina și nu a reparat prejudiciu material și moral cauzat;

- părțile vătămate G.Cecan, C.Cobîlean, D.Cobîlean și reprezentantul legal al minorului, L.Cobîlean, care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui V.Curecheru, în baza art.264 alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu executarea ei reală, invocînd că instanța i-a aplicat acestuia o pedeapsă prea blîndă; - nu a ținut cont de atitudinea iresponsabilă a inculpatului față de fapta comisă și eronat a aplicat față de acesta instituția suspendării condiționate a executării pedepsei; - în partea acțiunii civile, instanța nu a ținut cont de probele care confirmă valoarea prejudiciului material.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, apelurile declarate de procuror, de părțile vătămate G.Cecan, C.Cobîlean, D.Cobîlean și reprezentantul legal al părții vătămate minore, L.Cobîlean, au fost admise, casată sentința în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui Curecheru Valeriu, în baza art.264 alin.(4) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite o încadrare juridică corectă, însă nejustificat a aplicat în privința acestuia o pedeapsă prea blândă.

În acest ultim aspect, instanța de apel a indicat că, prima instanță, greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ceea ce privește aplicarea față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal.

La fel, a indicat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont, în deplină măsură, de prevederile art.61 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, astfel, modalitatea de executare aleasă în privința inculpatului nefiind proporțională faptei comise și urmărilor ei grave.

Prin urmare, ținând cont de prevederile normelor sus-citate, că infracțiunea a fost comisă în stare de ebrietate, de urmările grave survenite, că inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu sa căit de fapta comisă, că a început să repare prejudiciul material și moral abia atunci când cauza se examina în ordine de apel, că părții vătămate minore C.Cobîlean, în urma accidentului rutier, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, care au dus la invaliditate de gradul I pe viață, cu îngrijire permanentă, că în prezent urmează tratament de reabilitare, care vor urma și în viitor, că și celorlalte părți vătămate le-au fost cauzate vătămări corporale de diferit grad de complexitate, și că există un prejudiciu nerecuperat, instanța de apel a considerat că pedeapsa echitabilă pentru fapta săvârșită este închisoare pe un termen de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis.

Cu referire la acțiunile civile, instanța de apel a considerat că prima instanță le-a soluționat corect, dând deplină eficiență situației de fapt, probelor prezentate de părți și prevederilor legale, just stabilind că asupra prejudiciului material în sumă de 68529 lei, urmează să se expună instanța în ordinea procedurii civile, fiind necesară administrarea probelor suplimentare întru confirmarea sumei solicitate, fapt pentru care aceste prevederi ale sentinței urmează a fi menținute.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul L.Berladean în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a apreciat eronat și arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - nu a ținut cont de pretențiile părților vătămate în apel, care s-au referit exclusiv la acțiunea civilă; - că doar fiind în libertate, inculpatul poate recupera prejudiciul material necesar pentru tratarea minorului C.Cobîlean; - instanța de apel a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale; - nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod de procedură penală; - nu a ținut cont că inculpatul anterior nu a fost judecat și se caracterizează pozitiv; - nu a motivat suficient și corespunzător excluderea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și atunci cînd instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acestea nu și-a găsit confirmare.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrea instanței de apel numai referitor la pedeapsa aplicată lui V.Curecheru cu închisoare, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa, nu au dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și eronat a considerat că față de inculpat nu sunt aplicabile prevederile art.90 Cod penal, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei.

La acest capitol, Colegiul relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane. Ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvîrșite, stipulate în art.75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite care, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, de persoana celui vinovat, că infracțiunea a fost comisă în stare de ebrietate, că inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu sa căit de fapta comisă, că a început să repara prejudiciul material și moral abia atunci cînd cauza se examina în ordine de apel, de urmările grave survenite, părții vătămate minore C.Cobîlean fiindu-i cauzate vătămări corporale grave, care au dus la invaliditate de gradul I pe viață, cu îngrijire permanentă, că în prezent urmează tratament de reabilitare, care vor urma și în viitor, că și celorlalte părți vătămate le-au fost cauzate vătămări corporale de diferit grad

de complexitate, și că există un prejudiciu nerecuperat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, corect ajungând la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului nu poate avea loc decât prin izolare de societate, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii, concluzionând că prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, precum și că față de acesta nu pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal consideră argumentele invocate de recurent, precum că instanța de apel nu a ținut cont de pretențiile părților vătămate în apel, care s-au referit exclusiv la acțiunea civilă și că doar fiind în libertate, inculpatul poate recupera prejudiciul material necesar pentru tratarea minorului C.Cobîlean, nu pot fi reținute, or, reiterând, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.61 și 75 Cod penal, iar actul de retragere a pretențiilor de către părțile vătămate privind executarea pedepsei de către inculpat și formularea pretențiilor în apel doar vis-a-vis de acțiunea civilă, nu pot să constituie pentru instanța de apel un fapt imperios în raport cu scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs menționează că legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speță, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele sus menționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, motivându-și soluția adoptată, indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale, astfel că, instanța și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului cu suspendarea executării ei pe termen de probă.

În concluzie, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei lui V.Curecheru, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu a motivat suficient și corespunzător excluderea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale. Deci, analizând materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Complementar, Colegiul penal relevă că, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și, reieșind din prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, nu poate constitui temei pentru recurs.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de

apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Berladean Lilia în numele inculpatului Curecheru Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, în cauză penală în privința lui Curecheru Valeriu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu